

at man søger at nøjes med det mindst mulige. Selvfølgelig hører jeg til dem, der mener, at vi skal være paa den sikre Side og have en forsvarlig Ligning, og jeg er enig med det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) i, at hvis man gaar Folk for nær, vil det netop foranledige en Paniknedslagting af Kreaturer, som det ærede Medlem med megen Ret advarede imod. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i hans Opfattelse baade med Hensyn til Svinebesætningerne og Kreaturbesætningerne. At der sker en større Nedslagting af Svinene, er i og for sig, selv om det kan være slemt nok for de paagældende, samfundsmæssigt set ikke nogen større Ulykke; thi disse Besætninger kan rejses igen i Løbet af kort Tid, naar man bevarer Avlsmaterialet. Vanskeligere er det med Hensyn til Kreaturbesætningerne; en Kreaturbesætning kan ikke rejses i Løbet af et kort Tidsrum, og den kan endelig ogsaa sultefødes; der mener jeg, vi skal holde noget igen. Med Hensyn til Udvejene for denne Reduktion — og der skal en betydelig Reduktion til — er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem fra Lejre, som pegede paa to Ting, dels en Forøgelse af Hjemmeforbruget og dels forøget Eksport til Sverige og Norge. I min første Udtalelse pegede jeg paa Ønskeligheden af en Forskydning af Flæskforbruget, saaledes at Forbruget flyttedes over paa Kødet, og mange har givet den Tanke Tilslutning senere. Naar jeg nu ønsker at understrege de to Ting, en Forøgelse af Hjemmeforbruget og af Eksporten til Sverige og Norge, er det, fordi jeg tror, at Vejen til at faa en større Pris hos Folk, der ikke er særlige Liebhaveere til en Vare, ikke er den at paanøde dem den i større Kvantum, end de vil have. Hvis man ønsker at fremskaffe en større Pris, opnaas det kun ved at skaffe Udvej for Afsætning ad Veje, hvor der er et naturligt Begær, saa at man ikke behøver at paanøde dem, der ikke i og for sig er Liebhaveere, Varen.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) mente, at der var en Modsætning mellem os med Hensyn til Kørdordningen. Jeg ser ikke denne Modsætning, thi min Udtalelse gik netop i Retning af, at jeg beklagede, at det Tilskud, der ydes til Slagterne, ikke kom Forbrugerne til gode. Jeg maa dog herom endnu gøre den Bemærkning, at naar der, som det ærede Medlem oplyste, er opsparet ca. 3 Millioner Kroner — og det er Landmændenes Penge —, vil jeg henstille, naar

vi nu tænker paa at anvende disse Penge, at man gør det paa en forsvarlig Maade og husker paa, at det er Landmændenes Penge. Det er en Afkortning, de har maattet finde sig i ved deres Kreaturudførsel. Og i hvert Fald bør vi opnaa dette, at det fuldt ud kommer Forbrugerne til gode; saa kan der endda være delte Meninger om, hvorvidt denne ene Samfundsklasse skulde betale disse Penge. Men alle har været enige om dette, at det ikke er naaet ud til Forbrugerne. Det var kun dette, jeg anførte.

Naar jeg endelig har peget paa et bestemt Sted med Hensyn til Besparelse, er det blandt andet med Hensyn til Reservebeholdningen, de Tons Byg, der tænkes uddelt, og det er ogsaa blevet uddybet fra mange Sider. Jeg skal endnu blot sige dette, at det er absolut ikke min Mening at ville stille mig hindrende i Vejen for, at det lille Landbrug kan blive støttet betydelig i disse besværlige Tider. Det har jeg allerede sagt, og det gentager jeg. Men jeg er bange for at staa og vinke med Forventninger, som ikke er nogen Realitet. Disse Tons Byg er vel en Realitet, men tænker vi Sagen igennem, tænker vi paa den Reduktion af Svineproduktionen, der skal til — og jeg hørte, at det ærede Medlem fra Lejre i et Foredrag for lidt siden i den overordentlige Kommissions store Møde nævnte, at vi skulde have Produktionen ned til 600,000 à 700,000 Svin aarlig, og det er vistnok rigtigt —, naar vi tænker paa, hvad der skal præsteres i Forvejen, for at de paagældende kan faa Del i det Byg, maa man efter rolig Overvejelse sige: Der vil absolut ikke blive Brug for det Byg. Hvis de skal præstere den Svineproduktion, der skal til for at faa Del i det Byg, faar vi en Produktion, der er langt ud over det, vi har Brug for. Derfor er det, at jeg i Stedet for at vinke med dette Kvantum foreslaar, at vi skal nedsætte det, da der ganske sikkert ikke vil blive Brug for det. Der er dog noget vundet ved, at dette Kvantum nu nedsættes, thi man skræmmer alligevel en Del ved de Tal, det her drejer sig om. Medens jeg taler om Flæsket, ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at Ministeren vistnok er gaet ud fra en forkert Maksimalpris paa Flæsket i det Tilskud, som Ministeren mener vil blive fornødent. Ministeren er gaet ud fra en Pris af 140 Øre, men denne Pris er for Svin uden Hoved og Fødder; for slagtede Svin med Hoved og Fødder er Prisen 132 Øre, og det er an-